

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/482/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2508899717
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2508899717.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci žalobkyne: KOLSTAV - stavebná firma, s. r. o., so sídlom Bohdanovce nad Trnavou č. 87, IČO: 31 425 984, zastúpenej JUDr. Štefanom Bugalom, advokátom, Fándlyho 32, Trnava, proti žalovaným: 1/ Mgr. H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XX a 2/ U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XX, o zaplatenie 27.660,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 25. januára 2016, č.k. 5C/140/2008-778, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovaným 1/ a 2/ uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi sumu 16.973,69 eur spolu so 17,6% ročným úrokom z omeškania od 15.05.2001 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 631, § 633 ods. 1 a 2, § 634 ods. 1 a 2, § 635 ods. 1, 2, 3 a 4, § 636 ods. 1, 2 a 3, a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe listín predložených žalobkyňou žalovaným 1/ a 2/ označených ako „rozpočet“ z 15.10.2000 (č. l. 58 a nasl. spisu), kde sú rozpísané jednotlivé položky, s uvedením ceny 136.552 Sk a rozpočet z 15.10.2000 (č. l. 63 a nasl. spisu), kde sú rozpísané jednotlivé položky, s uvedením ceny 309.942 Sk, sa žalovaní rozhodli, že uzavrujú zmluvu o dielo so žalobkyňou, nakoľko jej ponuka bola najnižšia. Išlo zjavne o cenovú ponuku, navyše s uvedením, že fakturované bude podľa skutočne vykonaných prác a dodávok. Súd mal v konaní za preukázané, že medzi stranami sporu došlo následne k uzavretiu zmluvy o dielo - rekonštrukcia nehnuteľností. Zmluva bola uzavretá ústne (táto skutočnosť medzi účastníkmi sporná nebola, rovnako ako nebola sporná povinnosť zaplatiť cenu diela, sporná však bola jej výška). Práce boli zahájené v novembri 2000 (č. l. 26). V priebehu realizácie diela sa rozsah diela menil (z dôvodu prác navyše), čo malo samozrejme vplyv aj na výšku ceny tohto diela. Aj zo znaleckého posudku Ing. Ratulovského vyplýva, že cena určená znalcom zohľadňuje práce navyše a sám znalec uviedol, že žalobkyňa na začiatku nemohla vedieť, čo bude potrebné vykonať navyše. Rovnako znalecká organizácia uviedla, že išlo o rekonštrukciu a práce pri rekonštrukciách sa nedajú práce tak ľahko odhadnúť. Na základe uvedeného súd konštatoval, že v danom prípade nešlo o dojednanie ceny podľa rozpočtu, ako to má na mysli Občiansky zákonník v § 635 ods. 1. Rovnako cena nebola dojednaná ani pevnou sumou, ani odhadom. Predmetom tohto konania je však len časť diela - práce vykonané v zmysle faktúr č. 013/2001, 011/2001, 010/2001, 109/2000, 108/2000. Zvyšná časť bola predmetom

konania pred Okresným súdom Trnava, kde sa zohľadňovali iné práce, fakturované inými faktúrami. Na základe uvedeného súd dopĺňa, že v danej veci nie je daná prekážka konania - res iudicata (v rámci konania bolo poukázané na túto prekážku), nakoľko hoci totožnosť účastníkov by bola zachovaná, o predmete konania to však neplatí. Vec pred Okresným súdom Trnava je právoplatne skončená, výsledky exekučného konania na podklade exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Trnava z 24.02.2004, č. k. 13Cb/227/2002-51, pre právne posúdenie ceny diela (resp. jeho časti) nie sú právne relevantné. Súd preto v danom prípade, pretože mal za to, že medzi účastníkmi konania nebola cena diela dojednaná, aplikoval § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda v danom prípade je potrebné poskytnúť primeranú cenu. To platí aj čo sa týka dojednaní ceny práce 150 Sk za hodinu. V tomto smere žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno o tomto dojednaní, na tomto nič nemení ani rozsudok Okresného súdu Trnava z 24.02.2004 č. k. 13Cb/227/2002-51, v rámci ktorého nie je ustálené, že k tejto dohode došlo, súd len uviedol, že suma 150 Sk/hod. je v nižšej hranici ako bolo všeobecne účtované stavebnými firmami. Súd preto vychádzal z ceny určenej v znaleckom posudku znaleckej organizácie ÚEOS - Komercia, a. s. č. 91/2014 z 19.11.2014, v rámci ktorého je určená cena diela a rozsah prác na základe faktúr č. 013/2001, 011/2001, 010/2001, 109/2000, 108/2000 a kde sú teda jasne odčlenené práce, ktoré boli predmetom iného konania. Cena určená týmto znaleckým posudkom je objektívna (objektivizovali sa záznamy zo stavebného denníka, čo znamená, že sa zohľadnil len nevyhnutne potrebný čas na vykonanie tej ktorej práce), s prihliadnutím na obtiažnosť prevedenia diela v čase jeho vykonania je primeraná, cena diela je reálna. Celková cena vykonaného diela je 1.038.054,28 Sk s DPH (ponukový rozpočet 405.903 Sk, cena určená znalcom 943.685,71 Sk bez DPH, práce navyše 537.782,71 Sk.). Znalecká organizácia navyše uviedla, že navýšenie prác do výšky stanovenej znaleckou organizáciou 943.685,71 Sk bez DPH, 1.038.054,28 Sk s DPH je adekvátne. Cena diela vychádzajúc z ceny práce 150 Sk/hod. a z cien materiálu v nákupných cenách je 630.653,44 Sk s DPH (20.933,86 eur) vrátane subdodávky za plastové výrobky a elektroinštalácie. Pre úplnosť sa uvádza, že hoci súd cenu práce 150 Sk/h nepovažoval za dohodnutú medzi účastníkmi, vychádzal z nej s poukazom na záver znaleckého posudku znaleckej organizácie, kde priemerná hodinová sadzba bola stanovená na základe sledovania Štatistickým úradom Slovenskej republiky, publikovaná v cenových správach pre stavebníctvo bola pre druhý polrok 2000 vo výške 155 Sk a pre prvý polrok 2001 vo výške 156,50 Sk. Aj v rozsudku Okresného súdu Trnava je konštatované, že táto cena je nižšia ako bola všeobecne účtovaná stavebnými firmami. Navyše žalobkyňa nikdy vyššiu sumu za cenu práce ako 150 Sk za hodinu ani nežiadala. Súd však z tejto sumy určenej znaleckým posudkom znaleckej organizácie vo výške 20.933,86 eur odrátal nasledovné položky:

- plastové výrobky v sume 2.068,11 eur (62.304 Sk), nakoľko táto bola uhradená žalovaným 1/ (č. I. 584 spisu, strana 110 znaleckého posudku znaleckej organizácie),
- záloha hradená matkou žalovanej 2/ v sume 232,36 (7.000 Sk), o čom svedčí doklad na č. I. 584 spisu, strana 109 znaleckého posudku znaleckej organizácie,
- zaplatená záloha 1.659,70 eur (50.000 Sk) žalovaným 1/, resp. čiastočná úhrada faktúry, ktorá je predmetom tohto konania. Toto sám uviedol aj konateľ spoločnosti žalobkyne (č. I. 761 spisu). Napriek uvedenému, v návrhu žalobkyňa požadovala plne fakturované sumy bez zohľadnenia čiastočnej úhrady. Spolu sú žalovaní povinní zaplatiť žalobkyňu sumu 16.973,69 eur (spoločne a nerozdielne). V tejto časti súd, pokiaľ ide o istinu žalobe vyhovel a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd nemal za preukázané, čo sa týka rozporovania ďalších položiek, tvrdenia žalovanej 2/, a to ani svedeckou výpoveďou jej matky - p. Y.. O týchto skutočnostiach neboli predložené žiadne iné dôkazy. Nie je ani zrejmé, či sa jedná o tie isté položky, keď svedkyňa napr. uviedla, že za odvoz sutiny zaplatila 60.000 Sk, pričom podľa znaleckého posudku (strana 122) je suma uvedená 1.423,63 Sk. Súd v tomto prípade vychádzal, ako už bolo uvedené, zo znaleckého posudku znaleckej organizácie. Nakoľko žalovaní sa dostali s plnením do omeškania, vzniklo žalobkyňu právo z priznanej sumy aj na úrok z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) vo výške podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. Úrok z omeškania súd priznal od splatnosti poslednej faktúry t. j. od 15.05.2001 (faktúrou č. 013/2001 bola splatná dňa 14.05.2001), pretože súd vychádzal z ceny určenej znalcom a nie je možné túto rozčleniť. Z oznámenia Národnej banky Slovenska o výške diskontnej sadzby je zrejmé, že Národná banka Slovenska s platnosťou od 13.01.1996 na dobu neurčitú znižuje diskontnú sadzbu z 9,75 percenta na 8,8 percenta. Toto platilo do 31.12.2001. Úrok z omeškania preto predstavuje jej dvojnásobok, a to 17,6% (8,8 x 2). Vo zvyšku úroku z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p.

3. Proti vyhovujúcej časti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 2/, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie

odôvodnila tým, že súd prvej inštancie rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, vo veci nevykonával dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom pri rozhodovaní vychádzal len zo znaleckého posudku vypracovaného na základe nepravdivých tvrdení a dodatočne účelovo vytvorených dokladov od žalobkyne, ktoré značne ovplyvnili výsledky posudku a dospel tým k nesprávnym zisteniam, z ktorých vyvodil nesprávny právny záver. Do výslednej hodnoty diela podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcom ÚEOS - Komercia, a. s. v celkovej výške 630.653 Sk boli započítané aj práce, ktoré neboli realizované žalobkyňou a taktiež položky, ktoré nefinancovala. V posudku sa uvádza, že do znaleckej ceny boli započítané práce podľa stavebných denníkov žalobkyne, pričom tieto dokumenty nie sú vierohodné, nie sú žalovanými podpísané a sú teda neplatné a boli účelovo vyhotovené až dodatočne. Túto skutočnosť však súd neskúmal, pričom znalci v posudku konštatovali, že pred obdržaním týchto denníkov dávali nimi zistené skutočnosti iný celkový obraz. Pri výpočte ceny diela bola znalcami na základe podkladov od žalobkyne účtovaná cena práce 150 Sk/hod., ktorá nebola so zhotoviteľom zmluvne dohodnutá a cena za prácu nemala byť účtovaná hodinovou sadzbou. Podľa pôvodnej dohody a rozpočtov dodaných žalobkyňou cena diela mala byť vo výške 446.493,80 Sk, pričom pri výbere zhotoviteľa zohrávala najväčšiu úlohu ponúknutá cena. Žalobkyňa im zámerne vypracovala položkový rozpočet, aby cena bola čo najnižšia a ona získala zákazku pre svoju firmu. Celková hodnota diela bola znalcom Dipl. Ing. Júliusom Ratulovským v znaleckom posudku č. 4/2013 stanovená na 518.901,06 Sk, pričom znalec v posudku zohľadnil všetky práce a dodávky podľa skutočností, a to vrátane práce a dodávok, ktoré boli predmetom súdneho konania na Okresnom súde Trnava sp. zn. 13Cb/227/2002, kde bola žalovaným uložená povinnosť zaplatiť 552.940,20 Sk s úrokom z omeškania, ktorá suma bola žalobkyňi uhradená. Rozdiel medzi dvomi znaleckými posudkami vyhotovenými na základe poverenia súdu prvej inštancie vznikol práve dodatočným dodaním sporných dokladov od žalobkyne a hodinovou sadzbou vykonanej práce. Faktúry, ktoré žalobkyňa vystavovala priebežne za jednotlivé mesiace neboli akceptované bankou k získaniu úveru, nakoľko nespĺňali náležitosti a nebolo možné určiť, čo vlastne žalobkyňa fakturuje. Podľa vyjadrenia žalobkyne predmetné faktúry boli len predbežné a po ukončení diela mala byť vystavená celková zúčtovacia faktúra s podrobným vyúčtovaním, k čomu však nedošlo. Žalobkyňa svojvoľne cenu navýšila bez predchádzajúceho písomného upozornenia a ich súhlasu, čo je v rozpore s § 635 ods. 1 a § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Mala za to, že voči žalobkyňi už nemajú žiaden finančný záväzok a hodnota diela bola v plnom rozsahu zaplatená.

4. K odvolaniu žalovanej 2/ sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedla, že súdu a znalcom boli predložené mesačné faktúry, ktoré boli v súlade s evidenciou dochádzky a zápismi v stavebnom denníku a dôrazne poprela, že by predmetné doklady boli dodatočne účelovo vytvorené. Poprela, že by do znaleckého posudku vypracovaného znalcom ÚEOS - Komercia, a. s. v celkovej výške 630.653 Sk boli započítané aj práce, ktoré neboli realizované a taktiež položky, ktoré nefinancovala. Žiadne takéto položky tam započítané neboli a naopak ju tento znalecký posudok do určitej miery poškodil, a to vo výške nezapočítaných 1.831 odpracovaných hodín v sadzbe 150 Sk/hod., čo je spolu 274.650 Sk, pričom tieto hodiny boli riadne na stavbe odpracované. Poukázala na to, že sami znalci konštatujú, že faktúry sú v súlade s evidenciou dochádzky, ktorá bola na stavbe vždy k dispozícii a vzhľadom na to, že objednávateľ - žalovaný na stavbe býval, denne dozeral na stavebných robotníkov a nikdy nepripomienkoval, že by nerobili alebo robili niečo zle, či pomaly a podobne. Vykonané práce boli zapísané v stavebnom denníku aj s počtom pracovníkov v súlade s evidenciou dochádzky a na základe toho boli mesačne vystavené faktúry, ktoré žalovaný 1/ podpisoval a tým aj odsúhlasoval a na upozornenie, že nepodpísal stavebný denník povedal, že to nie je treba, keď podpisuje faktúry mesačne pravidelne a tam vidí všetko, aj súlad s evidenciou dochádzky a patričné dodávky a montáže. Znalec Ratulovský spochybnil výšku hodinovej sadzby 150 Sk a uznal ju vo výške 128 Sk, pričom kontrolný znalec zistil, že podľa Štatistického úradu SR bola stanovená hodinová sadzba pre druhý polrok 2000 vo výške 155 Sk a pre prvý polrok 2001 vo výške 156,50 Sk, takže ich cena bola nižšia ako priemerná.

5. K vyjadreniu žalobkyne zaslala písomné vyjadrenie žalovaná 2/, v ktorom uviedla, že znalcom neboli predložené rovnaké podklady zo strany žalobkyne, nakoľko pri kontrolnom znaleckom posudku boli dodatočne doplnené nové strany zo stavebného denníka, na ktorú skutočnosť upozornili aj vo vyjadrení sa ku kontrolnému znaleckému posudku. Poprela, že evidencia dochádzky - stavebný denník boli k dispozícii na stavbe. Táto evidencia nebola nimi odsúhlasená a znalec konštatoval, že ide o jednostranný doklad. V rozpočte bola zarátaná aj cena práce, čo znamená, že jeho zmena vo fakturácii stanovením ceny 150 Sk/hod. nebola dohodnutá a ani v priebehu prác ich na túto skutočnosť neupozornili a svojvoľne

zmenili pôvodnú dohodu, a teda aj cenu za dielo. Počas prác boli prítomní na stavbe, a preto majú prehľad, čo a v akom objeme sa robilo, pričom žalobkyňa chodila na stavbu len sporadicky a často robotníci nevedeli, ako majú postupovať, nemali materiál, museli čakať aj niekoľko dní, kým dostanú inštrukcie. Súdny znalec Ing. Ratulovský bol ustanovený súdom, nikdy predtým ho nevideli, nepoznali ho a tvrdenie žalobkyne, že úmyselne zmanipuloval posudok v ich prospech v snahe zvýhodniť ich, je absurdné.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 2/ nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/140/2008 bolo zaplatenie sumy 27.660,89 eur s príslušenstvom.

8. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovaným 1/ a 2/ uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 16.973,69 eur spolu so 17,6% ročným úrokom z omeškania od 15.05.2001 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti vyhovieňa žalobe.

10. Odvolateľka odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., v súčasnosti § 365 ods. 1 písm. e/ CSP), že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., v súčasnosti § 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., v súčasnosti § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p. (§ 191 CSP), pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov (strán sporu) nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov - strán alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 až § 135 O.s.p. (v súčasnosti § 195 až § 210 CSP). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

11. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonala dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

12. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo - rekonštrukcia nehnuteľnosti, ktorá zmluva bola uzatvorená ústne, pričom súd dospel k správne záveru, že nešlo o dojednanie ceny podľa rozpočtu v zmysle § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka

a rovnako cena nebola dojednaná ani pevnou sumou a ani odhadom, nakoľko v priebehu realizácie diela sa rozsah diela menil, pričom žalobkyňa na začiatku nemohla vedieť, čo bude potrebné vykonať navyše a vzhľadom na to, že išlo o rekonštrukciu a práce pri rekonštrukciách sa nedajú tak ľahko odhadnúť, čo vyplynulo i z oboch znaleckých posudkov vypracovaných v konaní. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z ust. § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako správne skonštatoval prvoinštančný súd a bolo potrebné poskytnúť primeranú cenu a za účelom zistenia tejto ceny súd správne nariadil vykonanie znaleckého dokazovania, ako aj kontrolného znaleckého dokazovania, nakoľko na posúdenie tejto otázky boli potrebné odborné znalosti, ktorými súd disponovať nemôže. Výsledky znaleckého dokazovania súd riadne vyhodnotil a posúdil i s ďalšími skutočnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, pričom svoje závery i dostatočným spôsobom odôvodnil.

13. Pokiaľ odvolateľka tvrdí, že súd prvej inštancie nezistil dostatočným spôsobom skutkový stav, je potrebné uviesť, že samotná odvolateľka na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku, uviedla, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania.

14. Rovnako v konaní nebolo preukázané, že by boli zo strany žalobkyne účelovo vyhotovované doklady, a to evidencia dochádzky a stavebný denník, aj keď je potrebné dať za pravdu odvolateľke, že uvedené doklady neboli potvrdené žalovanými. S uvedenými skutočnosťami sa vyporiadal i súd prvej inštancie v rámci vykonávaného znaleckého dokazovania, keď súčasťou znaleckého šetrenia bola okrem preštudovania súdneho spisu aj znalecká obhliadka, kde sa strany sporu vyjadrili k rozsahu vykonaných stavebných prác a kde práce popísané v stavebnom denníku boli preverené a boli zamerané rozhodujúce rozmery, čiže stavebný denník bol konfrontovaný s ostatnými podkladmi.

15. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysvetlil, prečo vychádzal z ceny diela určenej v znaleckom posudku znaleckej organizácia ÚEOS - Komerčia, a. s. č. 91/2014 z 19.11.2014, keď v tomto posudku boli objektivizované záznamy zo stavebného denníka a bol zohľadnený len nevyhnutne potrebný čas na vykonanie tej ktorej práce, pričom s prihliadnutím na obtiažnosť prevedenia diela v čase jeho vykonania považoval cenu diela za primeranú a reálnu. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v uvedenej časti (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľky boli neopodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, pretože súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a teda o trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

18. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).